

ikke man gør sig det klart, ja, så er der igen risiko for, at det bliver ligesom den gamle plan, altså luftigt. Det skal jo ikke gentages, hr. minister. Der skal jo gerne ske noget nyt og meget bedre på det her område.

Jeg har ikke talt meget om rygning i dag. Det er der andre, der har gjort, og det skulle jo også gerne være andet end rygning og rygning og debat om rygning. Men jeg vil gerne tilkendegive, som jeg også sagde i mit indlæg, at vi også synes, at det er vigtigt, at vi netop på det område sørger for, at vi kommer videre og gør en indsats. Som minimum må man sige, at amter og kommuner må have de samme regler, som staten har. Det er jo helt frit i dag, om man vil have en rygepolitik.

Der er ikke regler, og jeg tror da nok, der kunne være et flertal for, at man så lavede ligestilling mellem stat, amt og kommuner på det område.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Fru Yvonne Herløv Andersen som ordfører.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg kan ikke forstå det. Det virker, som om ministeren er vendt om. Jeg vil godt tage fat i det, fru Anni Svanholt sagde om rygning, at det er op til amter og kommuner, om de vil følge de regler. Det er et af de største problemer, vi har, fordi det er uhyre forskelligt fra amt til amt, hvordan man tager sig af det.

Vi har lige brugt et helt par timer på at stå og tale om, hvor mange penge det koster os, og hvor skrækkeligt det er, hvor meget det koster af livskvalitet, af tabte år, og hvad ved jeg. Det kunne vi da godt have sparet os, for hvis ministeren er så defensiv, at han mener, at tingene løses bedst lokalt, at det er skolerne selv, der skal finde ud af, hvordan de laver rygepolitik, at det er hospitalernes personale, der beslutter, hvad de havde tænkt sig i den retning, så bliver det meget forskelligt fra Skagen til Gedser. Sådan er det lokale selvstyre, men kunne vi da ikke give dem en hånd herindefra?

Men hvis ting skal løses lokalt og på det sted, hvor man står, så kan ministeren måske med mig rette en henvendelse sammen med andre gode sjæle til Folketingets Præsidium om at få overholdt de rygeregler, der er i Folketinget.

Birthe Skaarup (DF):

Jeg har lyst til lige at citere kort fra Berlingske Tidende den 21. september 1998. Der var en

meget sjov lille sentens, det var faktisk en grafitti, hvor der stod: Jeg hverken ryger eller drikker, jeg er ikke sent ude, og jeg sover ikke med piger, jeg spiser sundt, og jeg motionerer regelmæssigt. Det skal alt sammen blive anderledes, men først når jeg kommer ud af fængslet.

Vi har tit her i dag sammenlignet os med lande som Norge og Sverige. Noget af det, man også kunne gøre, var at sammenligne os med lande som Slovenien eller Tjekkiet, der ligger foran Danmark i helbredsundersøgelser. Det, jeg vil sige med det her, er, at jeg tror, at det simpelt hen er udtryk for, at vores livsstil er mere usund. Det kræver en mentalitetsændring at få vendt skuden, og det er faktisk en mindre revolution, hvis det lykkes.

Men det er også derfor, at vi i Dansk Folkeparti siger, at det her forebyggelsesprogram er vigtigt, og derfor har vi også givet det mange positive ord med på vejen. Ud fra det synes jeg, at vi alt i alt har haft en god debat, vi har fået nogle ting på bordet, og vi vil i hvert tilfælde i vores parti arbejde videre med det her folkesundhedsprogram.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Ja, det er måske ved at være tid til at runde kort af.

Til fru Anni Svanholt: Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi engagerer kommunerne og amterne i det her på en måde, så de også selv føler, at det er deres projekt. Vi har jo en tendens til at være meget centralistiske og sådan topstyrede i alt, hvad der foregår i det her land. Jeg synes, man kan mærke et stort engagement rundt omkring; det er i hvert fald min utvetydige erfaring efter at have talt med aktive folk både i kommuner og amter. Vi kan godt mærke et engagement, og vi skal passe på i vores iver efter at lave det fuldstændig ensartet over hele landet, at vi så ikke dræber det engagement. Den betænkelighed har jeg.

Det er klart, at det skal gøres forpligtende for kommuner og amter, men incitamentet til at leve med er noget, som vi skal være opmærksomme på, og der kommer ikke så mange incitamentet, snarere en eller anden form for tromlen hen over fra toppen, det har vi erfaringer med. Så jeg er optimistisk med hensyn til det her og er ikke på forhånd på nogen måde af den opfattelse, at kun hvis vi fra Folketinget her kommer med regler osv., så sker der noget, ellers sker der ikke en pind.